

12 F
21• JAARGANG
WEEKBLAD
13-12-66
IN NEDERLAND 75 Ct
Nr 50
kuifje
Kerstmis
68 blz.
William VANCE

12 F
21e JAARGANG
WEEKBLAD
13-12-66
IN NEDERLAND 75 Ct
Nr 50

kuifje

Kerstmis

68 blz.

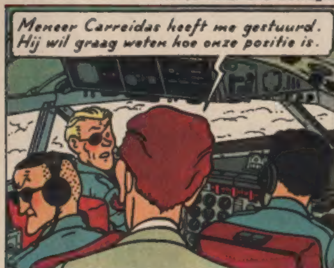
William VANCE

HERGÉ

VLUCHT 714 NAAR SYDNEY

Kuifje volgt alle bewegingen van Spalding aandachtig, als deze naar de cockpit gaat.

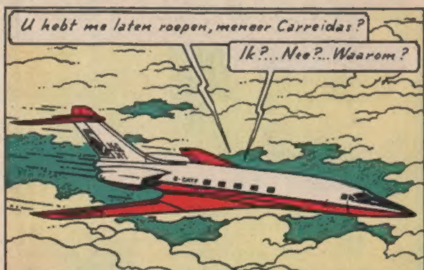

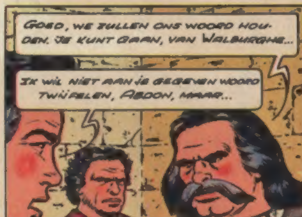
DE KOENE RIDDER

Ridder van Walburghe vertelt de Wolven van Rougecogne,

K 50

tekst en tek.: Fr.CRAENHALS

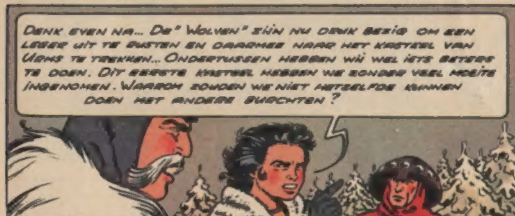
in: de wolven van Rougecogne »

dat Anicet van Urms zijn zijde gekozen heeft.

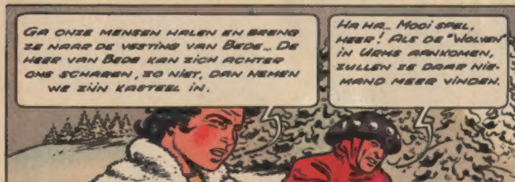

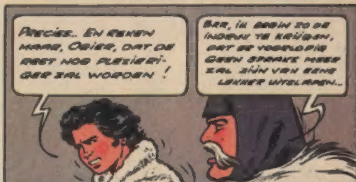

wordt vervolgd

PECHVOGEL +

Agrumos verneemt, dat Pechvogel niet zijn tegenstander Pepinos

EN HET VOLGENDE GEBEURT ALS ONMOGELIJKHEDEN MOGELIJK WORDEN...

DE VERENIGDE SPIONNEN ZIJN ECHTER ZO ONTZETTEND DOM, DAT BIJ HEN ALLES MOGELIJK IS. ONZE ARME VRIEND PECHVOGEL KOMT DAARDOOR ECHTER VOORTDUREND IN DE MEEST ONMOGELIJKE SITUATIES...

een vleugje geweld

die net voor de televisie gesproken heeft.

KOPPIGHEID IS VERKEERD , MAAR ONDANKS DAT, ZIJN DE VERENIGDE SPIONNEN UITGESPROKEN KOPPIG ! ZE GAAN OPNIEUW OP PACHT EN EVEN LATER ZIEN WE ZE IN DE BUURT VAN HET ADELAARSNEST, DE WONING VAN ALCIDE PEPINOS...

* GERUISLOOS GEGRINNIK OM GEEN ARGWAAN TE WEKKEN...

wordt vervolgd

GROTE KERST-PRIJSVRAAG

KIES JE GESCHENK

Hier krijg je de gelegenheid om het kerstgeschenk van je dromen te winnen! De heerlijke ROMBOUTS koffie geeft de winnaar van deze prijsvraag de kans het geschenk te winnen, dat hij gekozen heeft. Al de onderstaande geschenken hangen aan de kerstboom, welk geschenk zou je graag willen?

6. 7. 10. 5. 8. 1. 2. 3. 9.

1. Elektrische trein
2. Auto-renbaan
3. Muzicassette Philips
4. Velosacoche
5. Transistor
6. Fototoestel
7. Platendraaier
8. Camera 8 mm
9. Ciné-projector
10. Materiaal voor onderwater-zwemmers
11. Barbie + 10 jurken + koffertje + kapsalon
12. Poppenkast + poppen.

De deelnemer die het meest gevraagde geschenk heeft gekozen en die bovendien de tijd, die de tekenaar nodig had, juist of ongeveer juist kan raden, krijgt het geschenk dat hij gekozen heeft.
Een loting is voorzien voor de eventuele ex-aequo's.
Opgelet ! Dit spelletje eindigt op 31 december 1966.
Alle antwoorden die na die datum komen zijn ongeldig. De uitslag zal gepubliceerd worden in het weekblad KUIFJE.

BIJVRAAG

Hoeveel tijd had onze tekenaar, Paul Grégoire, nodig om met de hand één kilo van de heerlijke ROMBOUTS KOFFIE te malen?

Vraag aan je mama steeds de heerlijke ROMBOUTS KOFFIE te kopen.

Rombouts

ROMBOUTS KOFFIE IS ZO FIJN !

antwoord-bulletin grote kerst-prijsvraag

Ik kreeg graag : ....

Paul Grégoire had

.... uren .... minuten .... seconden tijd nodig.

Naam : ....

Voornaam : ....

Volledig adres : ....

....

Leeftijd : ....

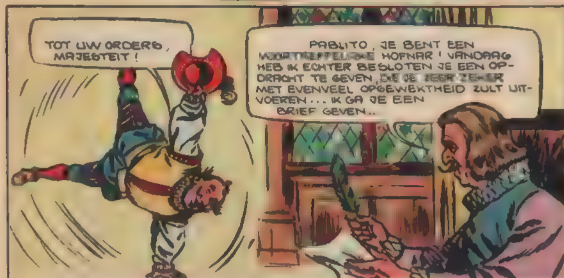
Sturen naar : KUIFJE/ROMBOUTS,
P.H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7.

de nieuwe avonturen van de MUSKETIER

OPDRACHT

De man, die onze vrienden gered heeft, is niemand anders dan koning Filips IV.

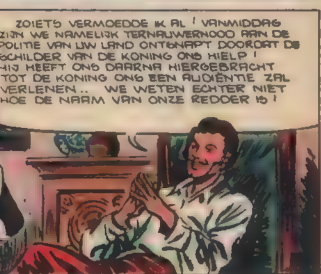

GEHEIM

door L. & F. Funcken

Deze laat even later zijn hofnar Pablito roepen

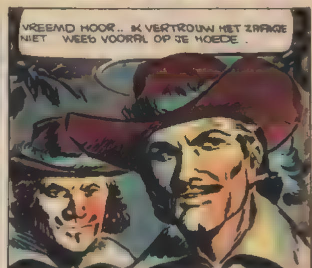

SLA OM

(VERVOLG)

WILT U HIER MAAR EVEN WACHTEN DAN ZAL IK U AANDIENEN ...

MAJESTEIT, DE FRANSE HEREN ZIJN ER ...
IK HEB GEEN TIJD OM ZE TE ONTVANGEN. NEEM HET BERICHT VAN KARDINAAL RICHELIEU MAAR IN ONTVANGST, PABLITO!

ALS IK HET NIET DACHT... DIT IS EEN VALSTRIK. DAT IS DE STEM VAN DE KONING NIET EN BOVENDIEN WEET HIJ NIET, DAT WE EEN BOODSCHAP VOOR HEM HEBBEN

KEURIG GEDAAN, PABLITO. HIER, DIT IS VOOR JOU. GA NU ZO VLUG MOGELIJK TERUG NAAR HET PALEIS

IN ELK GEVAL HEB JE DE BRIEF NOG NIET. PROBEER DIE ZELF MAAR TE KRIJGEN!
HAHAHA! DEZE KEER KUNNEN JULLIE NIET MEER ONTSNAPPEN... MANNEN, GRIJP DIE TWEE!

WE ZULLEN ZE IN ELK GEVAL FLINK WAT WERK GEVEN, WANT DE KONING MOET DIT WETEN!
HELA, BEGINNEN MIJN OGEN SOMS SLECHT TE WORDEN? TOEN WE HIER BINNEN KWAMEN HEB IK NIET MEER DAN TWEE SOLDATEN GEZIEN!

de MUSKETIER

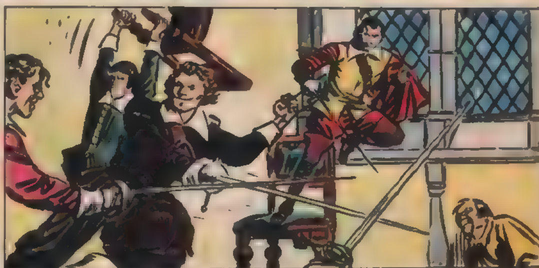

wordt vervolgd

▲ Hier wordt het programma van de vluchten opgesteld.

" Stilleven " aan de kapstok. ▶

Binnen drie minuten bevindt hij zich in volle vlucht. ▼

Gezicht vanuit de hoogte, de aarde tot landkaartformaat herleid. ▶

Leven in escadrille

school van kameraadschap, wilsvorming en koelbloedigheid

Opstijgen binnen tien minuten !

In de « dispatching » regelt de officier met dienst het routinewerk. Die routine is hier herleid tot tien of twintig oefenvluchten per dag met de vliegtuigen van de basis, alsmede de ontvangst van de toestellen die gisteravond de basis verlieten voor een heen- en weervlucht over de Alpen naar Italië, Corsica of Turkije.

Voor de vliegtuigen en piloten met dienst loopt de dag ten einde. Ook voor de « dispatching »-officier. Zo meent hij tenminste. Want plots weerklinkt een scherp signaal. Alleman kent het hier : het alarmsein ! Binnen tien minuten zullen de twee interventietoestellen die met hun gevulde kerosine-tanks altijd klaar staan, zich hoog in de lucht bevinden. Reeds springen de twee interventiepiloten naar hun toestellen. Sinds ze enkele uren geleden de dienst overnamen, hebben ze - op alles bereid - hun vliegpak, hun helm, hun valscherm en hun kaarten niet verlaten. Ze klimmen in hun toestellen, gevolgd door de « mekano's ». Op minder dan geen tijd zijn de zuurstofdarmen aangesloten, de radioapparaten ingeschakeld, de riemen vastgehecht en het startkontakt van de straalmotoren ontstoken... De cockpit schuift dicht, de piloot steekt z'n duim in de hoogte : OK ! En reeds rijdt de bommenjager over de startbaan. Laatste blik op de controle-instrumenten : brandstofpeil in de vier reservoirs, oliedruk, persluchtcel. Inmiddels draait de radarantenne boven de controletoren...

— Go ! Onder oorverdovend motorgeronk schieten beide vliegtuigen de hoogte in. Voor de twee piloten is een alarmopdracht begonnen.

Mannen van twintig jaar...

Aan het stuur van de twee interventievliegtuigen zitten twee piloten. Bernard, pas tot kapitein bevorderd en Piet, een luitenant. Samen zijn ze geen vijftig jaar oud. En nochtans zijn ze de enige bevelvoerders aan boord van deze razend snelle vliegtuigen, waarnaar ontelbaren bewonderend opzien en waarvan velen dromen.

— Waarom wenst u piloot te worden ?

Zo luidde de eerste vraag die men Bernard stelde bij de selektietest. De vraag leek hem zo overbodig en zijn antwoord zo vanzelfsprekend, dat hij enkel uit eerbied voor de ondervrager - een majoor-vlieger - zijn schouders niet ophaalde. Het vormde immers zijn vurigste verlangen, zijn innigste betrachting, waarvan hij reeds als knaap had gedroomd. Hoe kon hij zich een opwindender, een afwisselender en spannender leven voorstellen ? Hij trachtte dat onder woorden te brengen, maar hij haperde in zijn betoog. De begrijpende majoor lachtte... zijn gebaar was hartelijk, bijna dit van iemand die je in vertrouwen neemt.

Bernard moest dan het hoofd bieden aan ontelbare fysische tests en psychologische proeven. Hij was verre van een atleet en bij elke proef vreesde hij niet te zullen slagen. Maar tot zijn grote verbazing zou hij vernemen dat de enige medische voorwaarde bestond in een goede gezondheid. Hij bevond zich onder de uitverkorenen en zijn opleiding tot piloot kon beginnen.

Kennismaking met de luchtvaarttechniek, studie van de weerkunde, bedrevenheid in het kaartlezen... Niet lang duurde het of de grote

▼ *Vertrekkensgereed...*

▼ *Klaar!*

▲ *Ontspanning in de mess tussen twee opdrachten.*

dag brak aan : zijn eerste vlucht ! Bernard deed zijn debuut aan boord van een schroefvliegtuig, eerst onder toezicht van een monitor, later in solovlucht, alleen nog rekenend op zijn boordinstrumenten, zijn vliegtuig... en zijn pas verworven kennis !
Maar dat alles betekende niets naast de sensatie opgedaan bij het besturen van een « jet »... op formidabele hoogte en met duizelingwekkende snelheid. Een sensatie, keer op keer herhaald en op de duur als « routine » bestempeld. ...Van het « doorbreken van de geluidsmuur » ervaart de piloot zelf niets. Alleen wordt zijn aandacht er op gevestigd door het dan rode cijfer op zijn instrumentenbord.

24 uren tussen hemel en aarde.

— Wel heren, het weerbericht belooft niet veel goeds vandaag !

Negen op tien keren begint de nieuwe dag met dit minder prettige vooruitzicht. Maar bij laag wolkendek of open hemel, de vliegtuigen stijgen op en landen, zo 's morgens als 's avonds. Trouwens overdag schijnt de zon ginder boven altijd.
Zes maanden al leven Bernard en Piet het ritme van het leven in de basis: voorbereiding van de vluchten, theoretische kursussen, oefenvluchten, afgewisseld met uren ontspanning. Want in de escadrille, zowel op dienst als in de mess, heerst echte en hechte kameraadschap. Van de adjudant tot de kolonel zijn ze allen piloten die samen hetzelfde leven delen.

Aan dit opwindend beroep denkt Piet, gezeten in zijn cockpit. Binnen vijfendertig minuten zal hij op de landingsbaan neerstrijken. En vanavond vindt hij de kameraadschappelijke sfeer van zijn escadrille weer : zijn vriend Robert die van een schietoefening boven Noord-Europa weerkeert en al zijn andere kameraden. Ook Bernard, wiens toestel nu over het zijne scheert, ja Bernard die volgende maand trouwt : nog een fuivertje in 't verschiet !

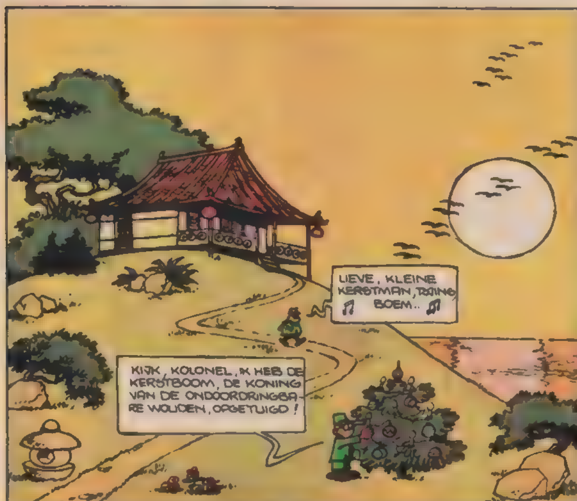
Bernard en Piet zijn zopas geland. De tijd om de registers te tekenen en het vliegpak uit te trekken en... gedaan is de dagtaak. Na het stortbad wacht hen het mooie blauwe uniform met gouden versiersels. Ze zijn er niet weinig fier op. Want niet iedereen die wil is piloot !... Met een tikje superioriteitsgevoel zullen ze zich dra in de stad bewegen onder de anderen, wier leven niet hoger reikt dan de begane grond.
En reeds denken ze aan hun taak van morgen, als ze weer aan de stuurhengel van hun toestel zullen zitten. Beroepsmisvorming ? In de jeep onderweg naar de stad turen ze naar het wolkendek, zuidoosten wind, prachtig ! Morgen uitstekende zichtbaarheid !

Die opwindende loopbaan trekt u onweerstaanbaar aan ? Vraag dan inlichtingen bij de Staf van de Luchtmacht, Daillyplein, Brussel 4 - Tel. (02) 34.93.00 of bij INFOSERMI, Zuidstraat 90, Brussel 1 - Tel. (02) 13.31.99 - 13.31.22.

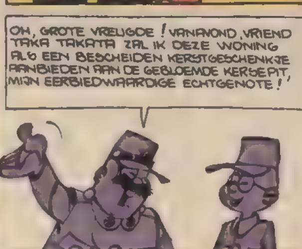
LUCHTMACHT

Kerst voor Kersepit

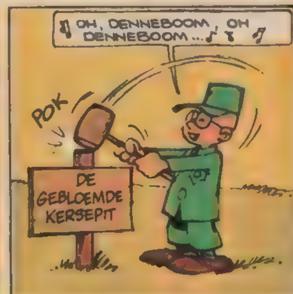
door JO-EL
tekst: VICQ

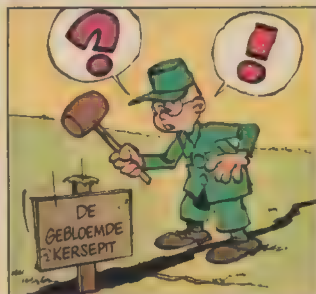

ZOU MIJN KLEINE KERSTVERRASSING SOMS DE EEN OF ANDERE FOUT OF TEKORTKOMING VOOR HET OOG VERBORGEN HOUDEN? ZOU DAT EVENTUEEL DE VERKLARING ZIJN VAN DE BUITENSPORIG LAGE PRIJS?

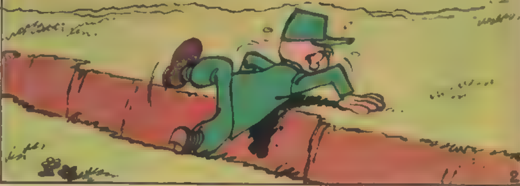
♪ OH, DENNEBOOM... OH, DENNEBOOM... ♪ ♫

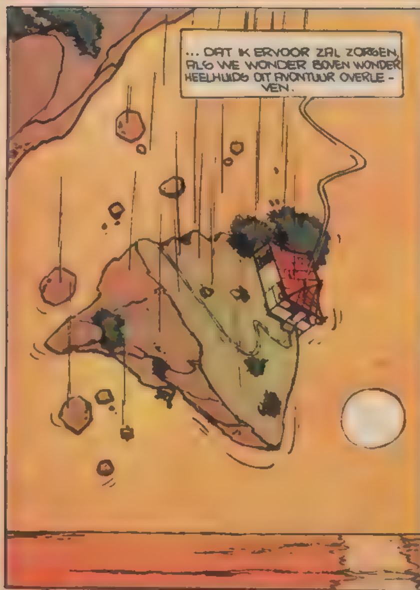

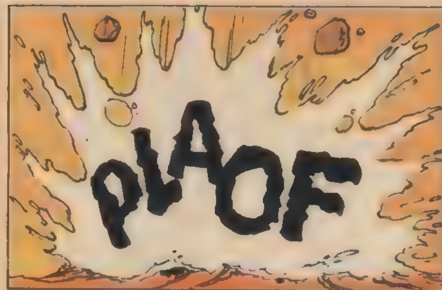

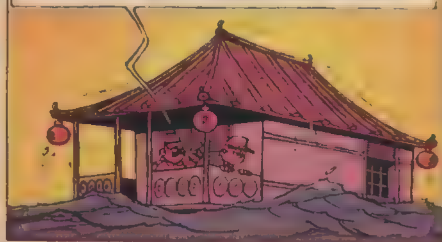
BRRROEMMKRRRAAAK

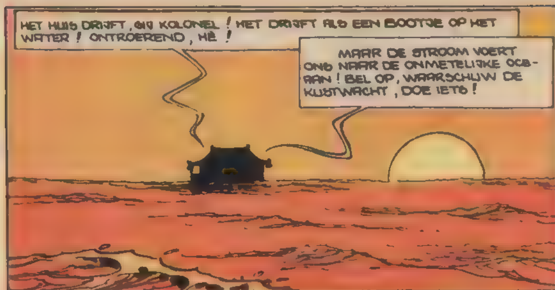
SCHANDE OVER MIJN ONEINDIGE ONHANDIGHEID! HELAAS, KOLONEL, IK HEB UW OVERHANGENDE ROTS IN TWEEËN GESPLETEN!

OH, OH TAKA TAKATA... ONGELOFELIJKE SUFFERD. IK KAN JE WEL VERTELLEN.

HET HUIS DRIJFT, GIJ KOLONEL! HET DRIJFT ALS EEN BOOTJE OP HET WATER! ONTROEREND, HÈ!
MAAR DE STROOM VOERT ONS NAAR DE ONMETELIJKE OCEAAN! BEL OP, WAARSCHUW DE KUSTWACHT, DOE IETS!

HALLO? HALLO? GRR, AL DIE TELEFONISTES ZIJN HETZELFDE! ZE ZITTEN NATUURLIJK THEE TE DRINKEN EN TE KWEKKEN EN ONDERTUSSEN DRIJVEN WIJ STEEDS VERDER AF! HET IS EEN LEVENSGROOT SCHANDAAL!
????

!?

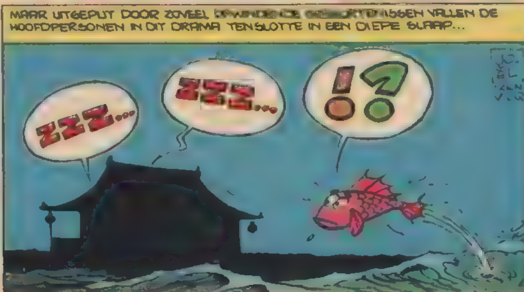

MAAR... WAAROM STA IK HIER EIGENLIJK MET DIE HOORN IN MIJN HAND, TERWIJL DE LIJN VERBROKEN IS!

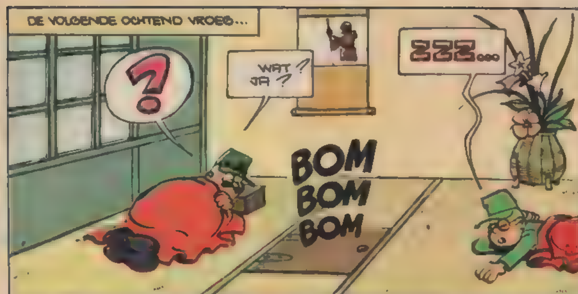

MAAR OP DAT MOMENT KOMT TOEVALLIG EEN VAN DIE SIDDERROGGEN LANGSZWEMMEN DEZE DIEREN KUNNEN EEN ELEKTRISCHE SCHOK PRODUCEREN VAN 9.500 VOLT EN 10 AMPERE
?

HAGN
TSJIIIIKRIIITSJ
HMM NJAM NJAM.. SMAAKT VOORTREFFELIJK!

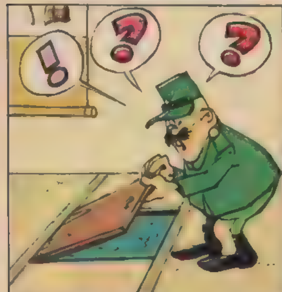

MEUHWAAAAH!
TSJLAK
?!

OH, ALLE GODHEDEN! WAT EEN VROLIJKE KERSTAVOND... WERKELIJK EEN UITERST VROLIJKE KERSTAVOND!

MAAR UITGEPUT DOOR ZOVEEL OPWINDENDE GEBEURTENISSEN VALLEN DE HOOFDPERSONEN IN DIT DRAMA TENSLOTTE IN EEN DIEPE SLAAP...
ZZZ...
ZZZ...
!?

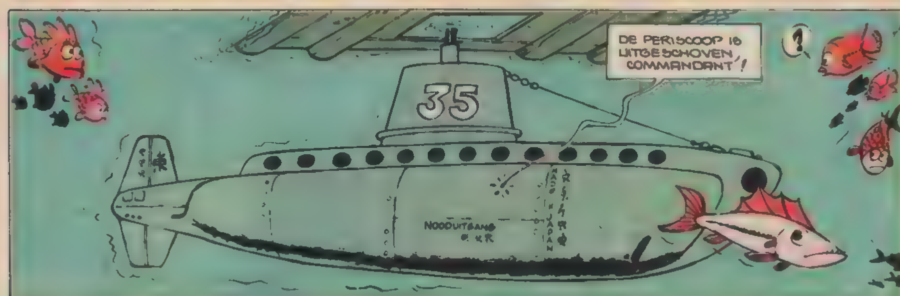

DE VOLGENDE OCHTEND VROEG...
?
WAT ? JA ?
ZZZ...
BOM BOM BOM

BIJ ALLE UITBARSTINGEN VAN DE FOEGI JAMA, IEMAND STAAT OP HET KELDER-LUIK TE KLOPPEN! DE KELDER? MAAR ER IS GEEN KELDER MEER!

!
?
?

PAF

TAKA TAKATA, WE WORDEN AANGEVALLEN! TE WAPEN !!!

DE PERISCOOP IS UITGESCHOVEN, COMMANDANT!
?
35
NOODUITGANG

GOED ZO! ALS MIJN BEREKENINGEN JUIST ZIJN MOETEN WE ONS NU ONGEVEER IN DE BUURT BEVINDEN VAN...
?

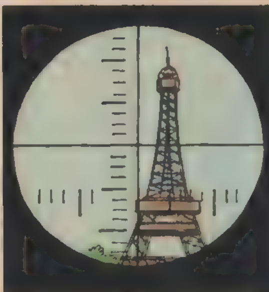

HET... H. H. HET KREMLIN ?!

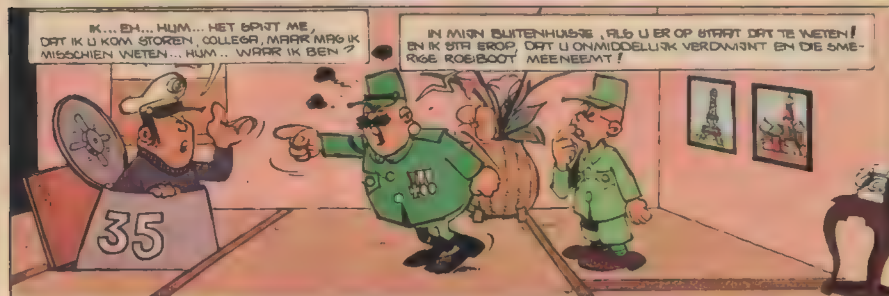

LUITENANT JATALOKO KAKAPOTE, HEBT U DE INDRUK, DAT IK GEK BEN ?
NIET MEER DAN NORMAAL, COMMANDANT !

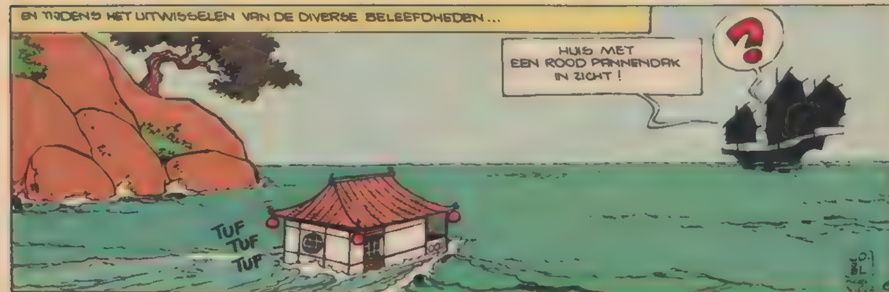

DIT IS OF EEN VERGISSING, OF EEN HALLUCINATIE OF EEN WAT TE STERK BESPROEIDE KERST-MAALTIJD ! HOE DAN OOK, IK ZIE DUIDELIJK HET KREMLIN VOOR ME !

NOU ?
HELAAS, COMMANDANT, U HEBT DE EIFFELTOREN VOOR HET KREMLIN GEHOUDEN !

JATALOKO KAKAPOTE, JE HEBT GELIJK ! IK ZIE NU OOK MET EIGEN OGEN DE EIFFELTOREN. ZIJN WE DAN ZO VER UIT DE KOERS GERAAKT. VOORUIT, ALLES KLAARMAKEN OM NAAR DE OPPERVLAKTE TE GAAN !
ALWEER ?

IK... EH... HUM... HET SPIJT ME, DAT IK U KOM STOREN, COLLEGA, MAAR MAG IK MISSCHIEN WETEN... HUM.. WAAR IK BEN ?
IN MIJN BUITENHUISJE, ALS U ER OP STAAT DAT TE WETEN ! EN IK STA EROP, DAT U ONMIDDELLIJK VERDWIJNT EN DIE SMERIGE ROEIBOOT MEENEEMT !
35

EN TIJDENS HET UITWISSELEN VAN DE DIVERSE BELEEFDHEDEN...
HUIS MET EEN ROOD PANNENDAK IN ZICHT !
?
TUF TUF TUF
6

KIJK, TIJGER MET DE GROTE GIFTANDEN, WE WORDEN ACHTERVOLGD DOOR EEN SNEL VOORTVLIEDEND LANDHUISJE!
BIJ ALLE KATERS, HIERBIJ ZWEER IK, DAT IK VOORTAAN ALLEEN HELDER WATER ZAL DRINKEN!

JONK IN ZICHT! EN HET IS DE JONK VAN DE VERSCHRIKKE-LIJKE ZEEROVER TSJANG PWEN-KOLONEL!
TUF
TUF
TUF

OH, GROTE VREUGDE, EINDELIJK HEBBEN WE [redacted] VERDERFELIJKE TSJANG PWEN! HIHIHI, DANK U, VADERTJE KERSTMAN!
HAHAHA! IK GA HEM EEN KERSTWENS STUREN VERPAKT IN EEN MOOIE TORPEDO! RAAAH! HAHA! BANZAÏ!

OP GEVAAR AF VOOR HET ROET IN HET ETEN DOOR TE GAAN, WIL IK TOCH MIJN STEM VERHEFFEN OP DEZE HOOGFEEST-DAG! NEE, ZEG IK, NEE, WANT OP KERST-DAG HEERST ER VREDE VOOR ALLE MENSEN VAN GOEDE WIL! DUS GEEN TORPEDO'S!

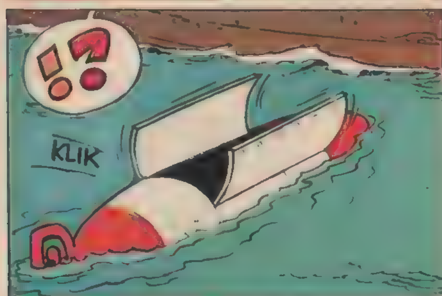

MIJN WAARDE, JE HEBT GELIJK! VREDE AAN DE MENSEN VAN GOEDE WIL! IK ZAL DUS EEN ONGEVAARLIJKE TOR-PEDO GEBRUIKEN!
EEN ONGEVAARLIJKE TORPEDO?

JA, HET ZAL FANTASTISCH WORDEN! DEZE TORPEDO WORDT OOK WEL "APRIL-GRAP" GENOEMD EN IS SPECIAAL ONTWORPEN OM... HIHI... GRAPJES TE MAKEN TEN KOSTE VAN ONZE... HIHI.. KOOPVAARDIJVLOOT!

PSEUDO-TORPEDO, KLAAR! VUUR! BANZAÏ!
HIHIHI!
TUF
TUF
TUF

HIHIHI! HAHAHA! HOHOHO!!!
ONSTELLENDE SCHRIK! HET VRIENDELIJKE HUISJE MET HET RODE PANNENDAK HEEFT EEN TOR-PEDO AFGESCHOTEN!
TUF
TUF
TUF

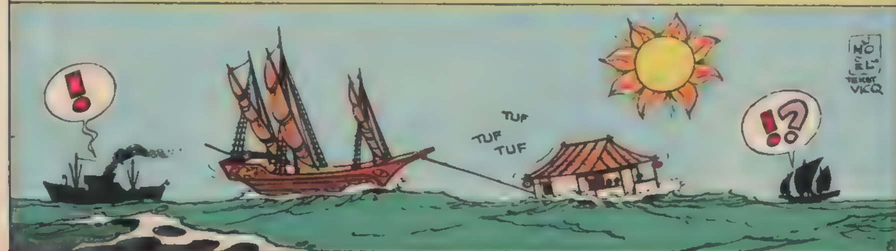

BINNEN ENKELE SECONDEN ZIJN DE MANNEN VAN HET KAPERSSCHIP EN DE HOOFDMAN ZELF GEVANGEN GENOMEN..

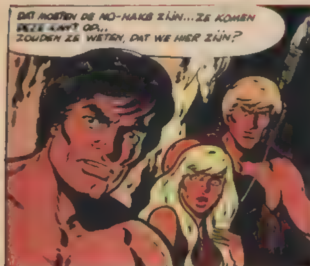
EN ZO VAREN DE HELDEN VAN DIT AVONTUUR OP DEZE STRALENDE KERSTDAG TERUG NAAR HUN VADERLAND, WAAR DE ROES EN DE GLANS VAN DE GLORIE AL OP HEN WACHT ...

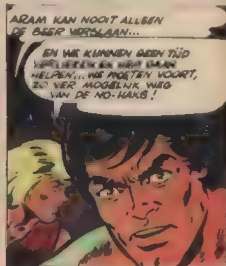

TOENGA

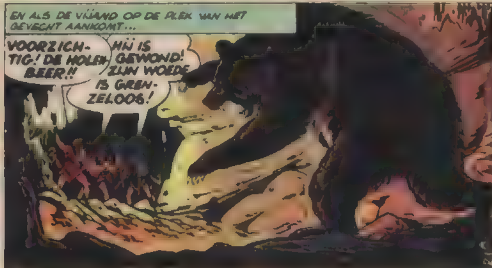
De vulkaan begint te werken. Onze vrienden proberen te vlucht...

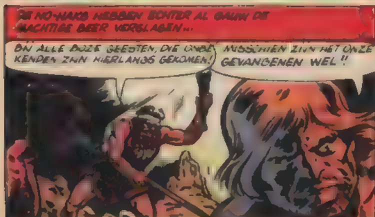

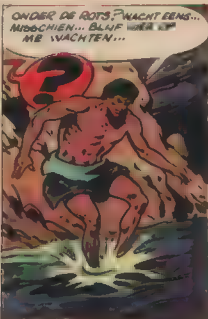

de SPELONK van de DOOD

DOOR E.AIDANS

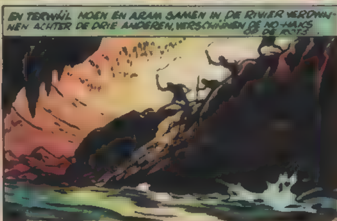
maar ontmoeten op hun weg zeer veel hindernissen.

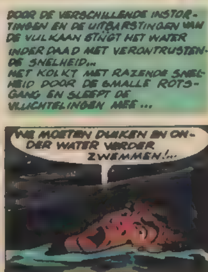

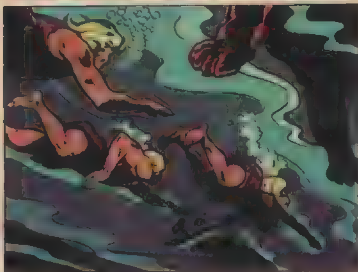

DOOR DE VERSCHILLENDE INSTORTINGEN EN DE UITBARSTINGEN VAN DE VULKAAN STIJGT HET WATER INDERDAAD MET VERONTRUSTENDE SNELHEID...
HET KOLKT MET RAZENDE SNELHEID DOOR DE SMALLE ROTSGANG EN SLEEPT DE VLUCHTELINGEN MEE...

NA DEZE HUIVERINGWEKKENDE VLUCHT IN EEN SPOOKACHTIGE ONDERAARDSE WERELD VAN VUUR, STENEN EN MAN, GENIETEN TOENGA EN ZIJN METGEZELLEN VAN EEN WIJDS EN VREEDZAAM LANDSCHAP...
MAAR IS ER WERKELIJK EEN EINDE GEKOMEN AAN DE VRESELIJKE NACHTMERRIE?

EINDE

VAN DEZE EPISODE.

de SKBLLLZ

ZEG **SKBLLLZ**

*Geri**

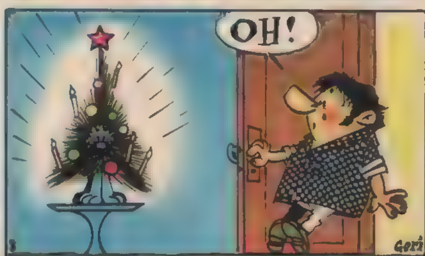

* IK HEB ZELFS GEEN TIJD OM EEN POOT OP DE GROND TE ZETTEN

NOG VOOR DE CONCORDE...

DE CARREIDAS 160 JET

De Carreidas 160 JET in supersonische vluchthouding.

Voor supersonische vluchten nemen de vleugels een pijlvorm aan. Bij dalen en landen worden de vleugels helemaal uitgeschoven

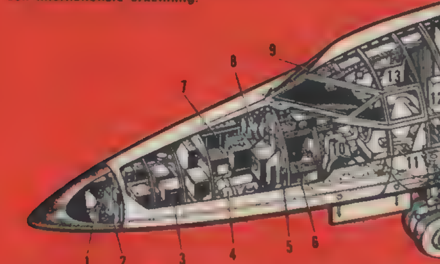
De Carreidas 160 JET hier te zien boven de Zwitserse Alpen, vlak nadat het toestel van Genève-Cointrin opgestegen is.

OP luchtvaartgebied gaat alles snel : niet alleen de toestellen, maar ook de nieuwtjes... Nauwelijks is het ontwerp van een toestel klaar of het wordt al door de pers aan het hongerige publiek uitgeleverd.
Op het ogenblik staat de supersonische Concorde in het brandpunt van de belangstelling. Zelfs de eerste vlucht is al vastgesteld op 28 februari 1968. Ondertussen zullen de Amerikanen ook wel hun keus gemaakt hebben uit de Boeing 733 en de Lockheed L-2000-7. Dan is er nog een vierde troef in het pak : de TU 144 van de Russen, die (volgens de woorden van de ontwerpers) het eerst de lucht zal ingaan.
Fantastische supersonische worsteling en eenieder realiseert zich vanzelfsprekend dat de financiële inzet reusachtig is.
Wat de afmetingen betreft kan het kleine toestel, waar we het nu over hebben, niet met de reuzen wedijveren, maar toch heeft het als eerste de grote droom verwezenlijkt : namelijk het eerste supersonische zakenvliegtuig te zijn dat het luchtruim veroverd heeft. Onze lezers kennen het al, want we bedoelen wel degelijk de kleine zakenjet, die de weg van onze vriend Kuifje gekruist heeft en na de tussenlanding in Djakarta het avontuur tegemoet gaat. We zullen nu een voor een de geheimen van dit toestel ontsluieren.
Dank zij de medewerking van de ontwerper (de man-die-nooit-lacht) brengen we deze week in Kuifje een exclusieve reportage over de Carreidas 160.
Eerst moeten we de tijd twee jaar terugzetten en een blik werpen op de eerste tekeningen van de Carreidas. Op dat tijdstip verdeelt de firma haar proefnemingen over twee heel verschillende prototypes : een bisonisch jachtvliegtuig met een regelbare geometrie (een konkurrent van de Amerikaanse F-111) en een zakenjet (rivaal van de Franse Mystère 20, de « Jet Star » en de Lear-Jet van de Amerikanen).
In die tijd verzoekt Carreidas Rolls Royce een bewerking te ontwerpen van de RB-172-straalturbinemotor, die een stuwkracht van 2.750 kg. kan opleveren zonder nabranders. Niemand had op dat moment ook maar één ogenblik kunnen vermoeden dat de drie projekten zich tot één geheel zouden verenigingen en de 160 Jet zouden opleveren.
Wat zijn de kenmerken van dit nieuwe toestel ?
Het is een driemotorig straalvliegtuig met regelbare geometrie, waarmee een snelheid van Mach 2 behaald kan worden bij een gemiddelde hoogte van 12.000 meter. Het vliegbereik is 4.000 km. In het toestel is plaats voor tien passagiers en drie bemanningsleden en de graad van komfort is hoger dan bij om het even welke andere bestaande jet. De fantastische prestaties zijn voor een groot deel te danken aan de grote lichtheid van het toestel en aan de beroemde « regelbare geometrie ». Dit betekent dat de vleugels op verschillende manieren kunnen ingesteld worden en overeenkomen met de diverse snelheden. Hiermee bedoelen we het volgende :
Bij het opstijgen en landen zijn de vleugels uitgevouwen om de draagkracht te vermeerderen. Ze worden in een tussenpositie gezet bij het doorbreken van de geluidsmuur. Vervolgens worden ze bij supersonische snelheden helemaal naar achter gevouwen. Door deze wijzigingen wordt het centrum van de stuwkracht verplaatst. Evenals bij de Concorde zijn twee balanstanks aangebracht. Bij het opvoeren van de snelheid naar supersonische snelheden wordt de brandstof van de voorste tank overgeheveld naar de achterste tank door middel van pompen, die bediend worden door een elektronisch brein. Tijdens het verminderen van de snelheid wordt de omgekeerde beweging uitgevoerd. Bij om het even welke snelheid blijft het evenwicht van het toestel dus standvastig.

VERVOLG BLZ. 28

DE CARREIDAS VERVOLG

Een ander belangrijk punt is de verhitting bij supersonische snelheden. Het toestel heeft bij de start de gewone temperatuur van de omgeving. Bij het opstijgen koelt het eerst af, om vervolgens langzamerhand warmer te worden tot de 100 graden van Mach 2 bereikt zijn. Tijdens het dalen koelt het toestel af naarmate de snelheid afneemt. Deze temperatuursverschillen hebben een diepgaande studie van de romp nodig gemaakt. Tegelijkertijd is de isolatie van de cockpit en het passagierskompartiment zeer nauwkeurig bestudeerd. De temperatuur blijft hier altijd rond de 30 graden. De ruiten in de patrijspoorten zijn driedubbel en tussen deze lagen circuleert koude lucht.
De luchtinlaat van de straalmotoren betekenden een nieuw probleem, want de hoeveelheid moet ook hier overeenkomen met de snelheid. Om deze reden kan de centrale kegel uitzetten of samenkrimpen en zo de doorsnede van het doorstroomkanaal naar de straalmotor regelen. De luchtstroom blijft dus onder alle omstandigheden gelijk. Verder kan een leiplaat over de onderste helft van de luchtinlaat sluiten, waardoor de toevoer afneemt als de landingssnelheid bereikt is.
De serie-uitvoering van de Carreidas 160 zal voorzien zijn van een bewegende plattegrond, die steeds een beeld geeft van de streek waarboven het toestel zich bevindt, op een scherm van ongeveer 20 cm. groot. De piloot heeft dus alleen maar te zorgen dat een naald op het scherm in de goede richting blijft staan. Hij kan dit doen met de stuurorganen en het toestel vliegt zo vanzelf in de goede richting. Hier voegen we nog aan toe dat dit systeem eveneens aangebracht zal worden op de Concorde, maar nog getest moet worden. De 160 heeft dus nog de beschikking over een klassieke besturing met piloot en navigator.
Nu een woordje over de veiligheid. De elektrische circuits zijn dubbel en zelfs driedubbel.
En wat het komfort betreft : een volledige keukeninstallatie kan naar wens verborgen worden achter een paneel, om plaats te maken voor een bar en het achterkompartiment is verder nog voorzien van andere onderdelen, om de passagiers aangenaam bezig te houden.
Op het ogenblik zijn twee toestellen gebouwd. Het ene wordt aan allerlei proefnemingen onderworpen in een onder hydraulische druk gehouden bak, om de romp te onderzoeken op eventuele vermoeiingsverschijnselen. Het andere toestel doorklieft het luchtruim met de ontwerper aan boord, om zo snel mogelijk het aantal vluchturen vol te maken dat nodig is voor een internationale erkenning.

Zodra het vluchtcertifikaat verkregen is zal de produktie opgevoerd worden, zodat de eerste toestellen aan de klanten geleverd kunnen worden.
Ziezo, nu weten jullie alles. Een bijzonderheid moet hier echter nog aan toegevoegd worden. De Carreidas 160 behoort tot de wereld van Hergé !
Is het toestel waarmee we zojuist kennis gemaakt hebben dan een fictie ? Zeer zeker niet. Het bezit dezelfde realiteit als de maanraket van professor Zonnebloem of het kasteel van Molensloot. Wie beweert dat de Carreidas een verzinsel is kan evengoed zeggen dat Syldavië niet bestaat en dat Klow niet de hoofdstad ervan is. En als het toestel op de werkelijkheid vooruitloopt komt dit door het verlangen van Hergé en zijn raadgevers op luchtvaartgebied om de aktualiteit voor te zijn, om vandaag al te laten zien hoe het vliegtuig van morgen zal zijn. Over enkele jaren zal de mens voet op de maan zetten, zoals Kuifje al gedaan heeft. En onder onze lezers zullen er zeker zijn die in de toekomst zullen reizen in een Boeing met regelbare geometrie. Zij zullen zich dan « Vlucht 714 naar Sydney » herinneren en van het toestel, dat met een dubbele knal door de geluidsmuur zal breken, zullen ze zeggen : « Dat is nou net als die Carreidas 160 ».

Roger LELOUP

KENMERKEN EN PRESTATIES

Volle lengte : 24,3 m.
Vleugelwijdte met maximaal uitgeschoven vleugels : 20,7 m.
Vleugelwijdte met max. pijlstand · 12,55 m.
Totale hoogte : 5,85 m.
Max. stijggewicht : 18.080 kg.
Aandrijving : 3 Rolls-Royce Turbomeca RB 272 met elk een stuwkracht van 2.800 kg.
Totale stuwkracht 8.400 kg. en 12.600 kg. met nabranders.
Max kruissnelheid · 2 100 km. (mach 2)
Max kruishoogte 15 000 tot 18.000 m.
Vliegbereik (met brandstofvoorraad) : 4.200 km.

TECHNISCHE BIJZONDERHEDEN

1. weerkundige radar.
2. ILS en VOR-antennes.
3. afdeling voor de ontvang-apparaten.
4. reserve-zuurstofvoorraad.
5. hermetische afsluiting (voorzijde).
6. elektronische apparaten
7. afdeling met accu's en bijladers.
8. ontdooier van de voorruit.
9. voorruit 3 lagen dik.
10. stuurknuppel en richtingroer.
11. zitplaats van de gezagvoerder.
12. zitplaats van de radio-navigator.
13. zitplaats van de tweede piloot.
14. toilet
15. vakken voor de radio-apparaten.
16. ingangssluis.
17. bagage-ruimte (voorzijde).
18. reserve-zitplaats.
19. landingswiel aan de voorzijde, dat naar voren wegklapt.
20. deur met ingebouwde trap.
21. zitplaatsen voor de passagiers.
22. werktafel
23. stuurkabels en elektrische leidingen.
24. nooduitgang
25. Patrijspoort 3 dubbel glas.
26. luchtverversingsslang.
27. isolering tegen de warmte.
28. keuken
29. bar.
30. linker luchtaanzuigbuis van de middelste straalmotor.
31. luchtaanzuigbuis van de linker-straalmotor
32. kegel met verstelbare doorsnede.
33. neergeklapte leiplaat bij het dalen
34. Rolls Royce Turbomeca turbine-straalmotor, RB 272 Turbofan.
35. panelen die toegang geven tot de straalmotor
36. uitlaatbuis.

Vergeleken met andere supersonische transportvliegtuigen, is de Carreidas 160, een van de grootste zakenjets, toch betrekkelijk klein. De zakenvliegtuigen van de toekomst zullen, om rendabel te zijn, minstens 200 passagiers moeten kunnen vervoeren.

VAN DE CARREIDAS 160

37. klep om de stuwkracht van richting te veranderen.
38. regelaars voor de vochtigheid in de lucht
39. kabels en katrollen voor de stuur- en dieptekleppen
40. antennes, verzonken in de voorzijde van de vleugel.
41. ontdooiing van de staartvlakken door middel van warmte.
42. regelaar om de invalsrichting te wijzigen
43. richtingsroer.
44. automatische tab.
45. stangenstelsel van het hoogteroer.
46. navigatielicht achter.
47. hoogteroer.
48. zover mogelijk uitgeklapte vleugel.
49. maximale pijlvorm van de vleugel.
50. balanstank aan de voorzijde.
51. landingslicht.
52. leidingen voor het ontdooien van de vleugel
53. flaps aan de voorzijde van de vleugels · uitgeklapt bij het landen.
54. linker zijtank
55. hoofd-landingsgestel, dat ingeklapt wordt onder de romp.
56. ruimte voor het been van het landingsgestel
57. balans-tank aan de achterzijde.
58. mechanisme waarmee de vleugelstand gewijzigd wordt.
59. caissonvormige brandstoftanks in de vleugel
60. Krommingsklep : helemaal uitgeschoven tijdens de landing.
61. aeroremmen
62. buitenste rolroer links.
63. kabels en katrollen van het rolroer.
64. linker zijlicht.

EEN KLOK IN

HET langwerpige silhouet van de « Spits der Hoop », sprookjesachtig gekleurd in het licht van de ondergaande zon, stak af tegen de top van de berg, die omgeven was door de in sterren gestippelde lijn van de Grote Beer.

Opnieuw bewonderde Mathieu Donavent dit fantastische schouwspel. Na dertig jaar had hij er nog niet genoeg van. Elke avond wandelde hij op zijn gemak naar het plein voor de kerk, rustig zijn pijp rokend, zich helemaal één voelend met de berg. Voor hem was de berg bijna een tastbare persoon geworden. De berg was zijn vertrouwensman en vaak genoeg had hij lange gesprekken zonder woorden met zijn grote vriend, gesprekken, die hij in zijn hart bewaarde en waar zijn hele wezen in lag. De berg luisterde geduldig naar hem.

Met de inwoners van het dorpje was dat anders. De kleine huizen rond de kerk waren allemaal leeg. Mathieu herinnerde zich nog goed hoe Firmin als laatste het dorp verlaten had om de anderen, die voor hem vertrokken waren, te volgen naar de stad, zonder de hoop te koesteren nog ooit terug te keren. De aarde was droog en onvruchtbaar geworden, en zelfs de berggeiten, die niet gewend zijn aan overvloedige maaltijden, vonden niet genoeg gras meer tussen de stenen.

Iedereen was weg, zelfs de pastoor, die door de bisschop naar een ander dorp overgeplaatst was.

DE BERGEN

Kerstverhaal van Greg

André Paape

EEN KLOK

Mathieu Donavent had altijd geweigerd uit het eenzame, verlaten dorp weg te gaan. De pastoor had geprobeerd hem ervan te overtuigen met hem mee te gaan, maar Mathieu had uitgelegd, dat hij niet kon leven zónder de berg, de kerk, het dorpje. Nee, hij de oude koetsier wilde liever blijven.
Sinds die dag woonde Mathieu Donavent helemaal alleen in het dorp, daar, hoog boven de dalen, dicht bij de sterren en zijn geliefde berg.
Voortdurend hield hij een wakend oog op het dorp. Hij had handen vol werk om de huizen en de oude kerk in orde te houden. Alles zag er goed onderhouden en schoon uit. Als de dorpelingen ooit terug zouden keren, konden ze gewoon verder leven alsof er nooit iets gebeurd was. Helaas, alléén de oude Mathieu wist dit. Zelfs als hij naar de stad trok om inkopen te doen en zijn bescheiden pensioentje op te halen, sprak hij niet over zijn bezigheden boven in het dorp. En niemand nam ooit de moeite om eens een kijkje te nemen. De mensen beschouwden de oude Mathieu als een soort kluizenaar, een beetje getikt, die men vooral niet tegen moest spreken...
Over dit alles sprak Mathieu met de Spits der Hoop. Hij vertelde ook hoe de eenzaamheid op hem begon te drukken, vooral nu op deze Kerstavond. In de kerk had hij het Kerststalletje opgesteld tussen twee hoge kaarsen, die alleen met Kerstmis en Pasen brandden. Tegen middernacht zou hij de klok gaan luiden. De mensen beneden in het dal zouden dan de hoofden opheffen en luisteren naar de zilveren tonen, die hoog van de berg naar beneden zweefden...
Mathieu Donavent voelde hoe een druppel op zijn hand viel. Een beetje beschaamd merkte hij, dat de tranen langs zijn wangen drupten. Snel draaide hij zich om en ging de kerk binnen...
Was hij in slaap gesukkeld ? Waarschijnlijk wel. Hij wist niet precies wat hem uit zijn slaap gehaald had, maar nu hoorde hij op de berg vreemde geluiden. Mathieu sloeg zijn jas om en liep snel naar buiten. De sneeuw had de aarde toegedekt met een zachte, witte deken en nu zag Mathieu ook wat de vreemde geluiden te betekenen hadden... Op de berghelling was een van die grote, metalen vogels te pletter gevlogen en grote, vurige vlammen schoten omhoog in het duister van de nacht. Dat moest het internationale lijnvliegtuig zijn. Meer dan eens had hij 's avonds de knipperende rode en groene lichtjes van het snel voortrazende vliegtuig gevolgd...
Snel stak hij zijn lantaarn aan en haalde de eerste hulp-tas voorschijn. Deze stond altijd klaar om in moeilijkheden geraakte alpinisten te kunnen helpen. Hij haastte zich naar de plek van het ongeluk.
Zouden de bewoners van het dorp al weten wat er gebeurd was ? En wat dan nog ? Zelfs als ze het zouden weten, hadden ze twaalf uur nodig om die plek te bereiken.
Toen Mathieu bij het wrak aankwam, haalde hij verlicht adem. De bemanning en de passagiers hadden op tijd het toestel kunnen verlaten. Behalve een paar lichte verwondingen hier en daar was er verder niets aan de hand. Gelukkig bleek er ook een dokter onder de passagiers te zijn, die eerste hulp kon bieden, waar dat nodig was.
Mathieu ging naar de gezagvoerder toe en vertelde hem van het dorp vlakbij op de berghelling. Het begon harder

IN DE BERGEN

(vervolg van blz. 30)

te sneeuwen en de wind stak op. In het dorp zouden de passagiers huizen, vuur en onderdak vinden... Langzaam strompelden de mensen door de sneeuw. Gelukkig duurde de tocht naar het kerkje niet lang en even later konden ze hun verkleumde ledematen warmen bij het potkacheltje, dat heerlijk brandde.

De dokter was met een hevig rillende dame, die helemaal ingepakt was in dekens, naar de sacristie getrokken...

Ondertussen vertelde Mathieu over zijn eenzame dorp. Opeens herinnerde hij zich, dat het kerstavond was. Snel wierp hij een blik op zijn horloge... Nog drie minuten, dan zou het middernacht zijn. Hij wilde zich omdraaien om de grote klok te gaan luiden, maar op datzelfde moment hoorde hij een geluid, dat op het huilen van een baby leek. De deur van de sacristie ging open en de dokter kwam glimlachend naar voren. In zijn armen lag een pasgeboren kind...

— Alles gaat goed, zei hij, zei hij, maar we zouden een wieg of zoiets moeten hebben...

Met knikkende knieën had Mathieu naar het kindje staan staren. Het was geboren in de Kerstnacht en hier in zijn kerk... nieuw leven in het dorp na dertig jaar doodse stilte.

— Dank u, Heer, fluisterde Mathieu... Ik weet wat dit betekent... Ze zullen terugkomen... ze zullen allemaal terugkomen...

Voorzichtig nam Mathieu het kind in zijn armen en ging het zacht in de kribbe leggen vlakbij de warme kachel.

— Zo is het goed, mompelde hij. Voor dit kleine wezentje heb ik vanavond vers, droog stro in de kribbe gelegd... Het is alsof u zelf gekomen bent, Jezus...

Beneden in het dal keken de mannen van de reddingsploeg naar boven toen ze de zilveren tonen van de klok hoorden... En het klonk zo vrolijk. De ijle vrieslucht bracht ook de tonen naar beneden van een kerstlied, dat daar hoog in de bergen gezongen werd. In het dal begreep iedereen toen, dat er geen slachtoffers te betreuren waren.

En Mathieu Donavent luidde en luidde maar door omdat het Kerstmis was en omdat hij wist, dat het leven terug zou keren in zijn dorpje, hoog op de berg bij de « Spits der Hope »...

x x x

Maar dit is nog niet het einde van ons verhaal. Later, veel later, toen de reddingsploeg de gestrande passagiers van het lijnvliegtuig, al lang weggehaald had, was Mathieu nog steeds alleen in zijn dorp. De wonderlijke Kerstnacht leefde nog voort in zijn hart. Enkele uren lang was het drukker geweest in de smalle straatjes dan ooit tevoren. Maar dat was nu allemaal voorbij. Toch leek het dorpje minder eenzaam en minder verlaten... De mensen spraken erover en sommigen maakten zelfs plannen om 's zomers weer boven te gaan wonen als de berggeiten hoger de bergen intrekken om hun voedsel te zoeken. En tegen de tijd, dat het weer winter werd, hoorde een rijke zakenman van het sprookjesachtige, verlaten dorpje in de bergen.

En wat gebeurt er nu in het dorpje van Mathieu Donavent ? Alle huizen zijn weer bewoond en er zijn zelfs drie hotels gekomen. Het dorpje is een belangrijke wintersportplaats geworden. 's Zomers komen er schilders, die hun ezel op een rustiek plekje neerzetten om de indrukwekkende berghellingen vast te leggen op het linnen.

De gelukkigste dag in het leven van Mathieu Donavent was toch wel de dag, waarop de oude pastoor terugkeerde naar zijn dorp. De bisschop had hem opnieuw benoemd in zijn vroegere parochie...

En elke avond als Mathieu Donavent de zware motoren van het lijnvliegtuig hoort brommen bidt hij een dankgebed.

De tranen springen hem dan in de ogen en met omfloerste blik kijkt hij naar de Piek der Hoop, die in het avondlicht afsteekt tegen de donker wordende lucht

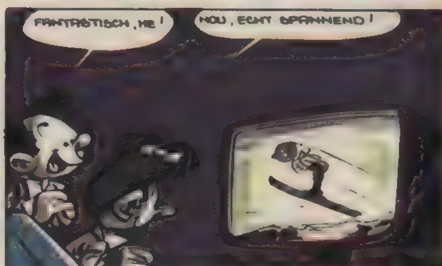
TON EN

WINTERSPORT

VERVOLG BLZ. 35 →

TINNEKE

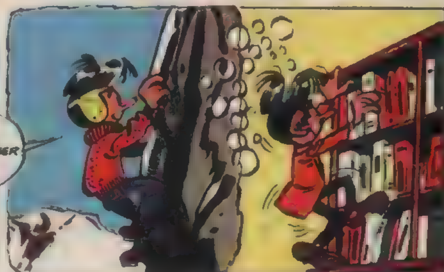
door Dino Attanasio

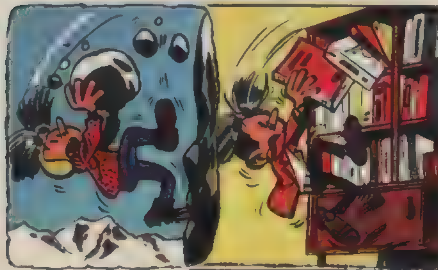

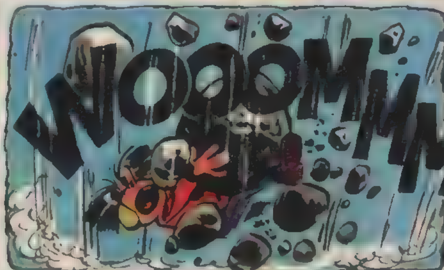

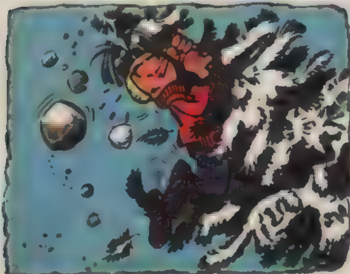

Publicem 6K26/8989

ken je al de Philitina? het beste speelgoed dat er is! kost maar 995 F en speelt al je platen!

Philitina is voor jou alleen, je kan er al je 33- en 45-toeren platen op draaien. En zelfs die fijne oude 78-toeren van Pa en Ma. Deze echte elektrofoon met ingebouwde luidspreker werkt op batterijen. Dus geen gevaar voor kortsluiting!
Je kan hem binnen en buiten laten spelen en er bij je vrienden mee pronken.

3 kleuren naar keuze : rood • blauw • groen.

Koop Philips batterijen

PHILIPS

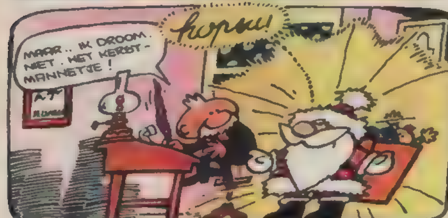
...steeds betrouwbaar!

PHILIPS - 75 JAAR VOORUITGANG - PHILIPS - 75 JAAR VOORUITGANG - PHILIPS

BALTHAZAR

KERSTMIS OF GEEN KERSTMIS, HET WERK MOET EERST AFGEMAAKT WORDEN!
24

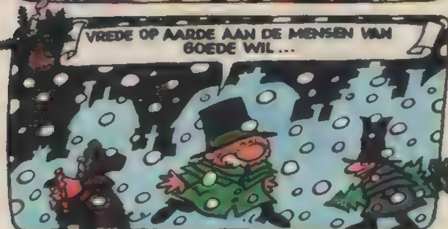

DIE CROSSWELL HEEFT HELEMAAL GEEN HART.
SMAK!
24

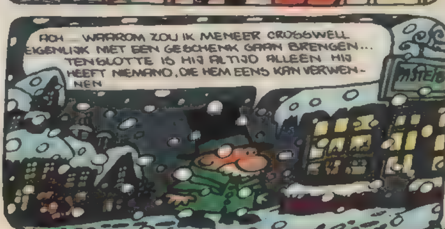

MAAR.. IK DROOM. NIET. HET KERST-MANNETJE!
hopsa!

ARME MENEER BALTHAZAR. GA MAAR VLUG NAAR HUIS. IK ZAL DAT WERK WEL VOOR U AFMAKEN.
DANK U WEL, KERSTMANNETJE!
24

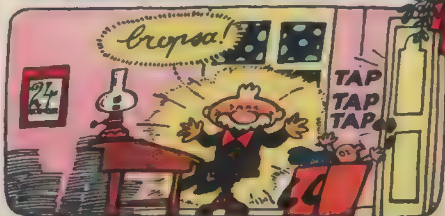

OH, MAAR, ALS DE BAAS TERUGKOMT ZIET HIJ DIRECT, DAT IK WEGGEGAAN BEN.
MAAKT U ZICH NOU MAAR GEEN ZORGEN, M. BALTHAZAR. LAAT DAT NU MAAR AAN MIJ OVER!

ALS DIE BAAS BINNENKOMT TOVER IK MEZELF GEWOON VLUG OM IN MENEER BALTHAZAR.
24

VREDE OP AARDE AAN DE MENSEN VAN GOEDE WIL...

ACH — WAAROM ZOU IK MENEER CROSSWELL EIGENLIJK NIET EEN GESCHENK GAAN BRENGEN... TENSLOTTE IS HIJ ALTIJD ALLEEN HIJ HEEFT NIEMAND, DIE HEM EENS KAN VERWEN-NEN

ER WORDT GEKLOPT. DAT ZAL DE BAAS ZIJN... NU OPGELET..
TAP TAP TAP
24

bropsa!
TAP TAP TAP
24

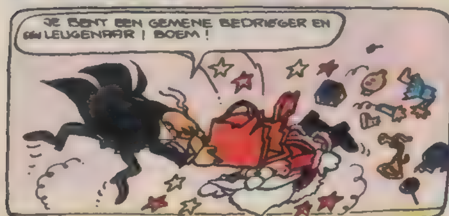
BOB DE MOOR

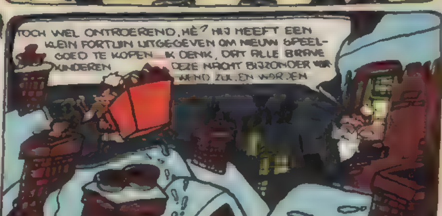

BOB DE MOOR 2

EINDE

als u Fred tegenkomt, wilt u hem dan vragen of hij mijn Philishave terugbrengt ?

En geef hem de raad om zo vlug mogelijk zelf een Philishave te kopen. Bijvoorbeeld de nieuwe Philishave SC 8060. In een paar tellen is zijn baard dan "verrrrdwenen". Vakkundig Gemakkelijk. En voor een gunstig prijsje (695 F) - als u nagaat wat de SC 8060 allemaal te bieden heeft: dubbele scheerkop met draaiende scheerbeweging, micro-groove, Euro-stekker en een ingebouwde 110/220 schakelaar

Voor wat mij betreft, ik zal dan geen drie dagen meer moeten wachten om me te scheren!

SC8060 **695 F**

PHILIPS PHILISHAVE . steeds betrouwbaar!

4 scheerapparaten: 500,- tot 1.120 F

Publicem

Onze tekenaars lachen ook met KERSTMIS

ATTANASIO

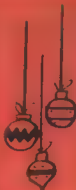
Spaghetti en Prosjoetto hebben de bus genomen om naar de nachtmis te gaan in de dom van Milaan. Als ze naast elkaar op een bank zitten draait Prosjoetto zich opeens om en zegt tegen zijn neeft :
— Ik heb vergeten mijn plaats te betalen. Ik zal dat onmiddellijk goed maken.
— Ach, laat toch, zegt Spaghetti, dat geld heb je weer mooi gespaard.
— Spaghetti, antwoordt Prosjoetto verontwaardigd. Ik herken je niet meer. In onze familie is iedereen altijd uiterst eerlijk en vooral op Kerstavond zal ik me niet in oplichterijen en bedriegerijen storten. En tenslotte weet jij ook dat eerlijkheid altijd beloond wordt.
Prosjoetto staat dus op en gaat naar de man van de kaartjes. Even later komt hij stralend terug.
— Nou, Spaghetti, wat heb ik je gezegd ? Eerlijkheid wordt altijd beloond. Ik heb de man met een biljet van vijfhonderd lire betaald en hij heeft me voor duizend lire teruggegeven.

GERI

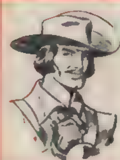
De tekenaar van de Skbillz heeft een schitterend kerstgeschenk gekregen, waar hij erg blij mee is. Het is namelijk een boek over alle vogels, die vreemdsoortige eieren leggen.
— En weten jullie welk dier de grootste eieren van de hele wereld legt ? vraagt hij nu trots aan iedereen, die het horen wil. Niet de Skbillz..., nee, de struisvogel ook niet. Het is namelijk de Aepyornis; een vogel, die tot voor enkele tientallen jaren op Madagascar voorkwam. De soort is nu uitgestorven, maar deze dieren legden eieren, die groter waren dan het hoofd van een volwassen man. Aardige omelet, waar of niet.
En een bijzonderheid, die je bij je indrukwekkende documentatie kunt voegen, want dit is echt waar !

GREG

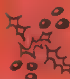
Een keer op Kerstavond kwam er, zoals wel te verwachten was geweest, geen eind aan het gesteggel tussen Tibet en Jean Graton, die onmiddellijk na het eerste aperitiefje al herrie hadden over een kleinigheid.
Eigenlijk was het begonnen na een opmerking van E. P. Jacobs, die iets zei over lang leven, enzovoort :
— In mijn familie, beweerde hij, wordt iedereen erg oud. Het rekord staat op naam van mijn oom, die stierf toen hij honderdentien jaar oud was.
— Honderdentien, riep Graton meteen uit, zijn ogen strak op Tibet gericht; bij ons in Bretagne is dat nog helemaal niets. Mijn tante was honderdtwintig toen ze stierf. En hoe zit het in Marseille eigenlijk ? vroeg hij verder.
— In Marseille ? was het verbaasde antwoord van Tibet. Lieve kinderen, in Marseille is alles heel eenvoudig; van mijn familie is er nog niemand dood.

FRED FUNCKEN

Vroeger kwamen er in Londen geen vrouwen op het toneel. Vrouwenrollen werden altijd door verklede mannen gespeeld.
Een keer op Kerstavond werd een speciale voorstelling gegeven ter ere van koning Karel II. Deze zat in de zaal en begon nogal ongeduldig te worden omdat het doek maar niet omhoog wilde gaan. De direkteur van de schouwburg zag dat de koninklijke wenkbrauwen in een frons samentrokken. Snel ging hij naar zijn hoge bezoeker met de volgende verontschuldiging : « Sire, het zit namelijk zo... de koningin is nog niet geschoren... »

MITTEI

In het dorp van tante Zenobie wordt Kerstmis ook gevierd. Er worden spelletjes georganizeerd voor de hele dorpsgemeenschap en de plaatselijke spelleider laat tante Zenobie voor het bord komen.
— Kijk, ik teken hier een driehoek. A is de rechterhoek. Kunt u mij nu ook zeggen wat hoek B precies is ?
— De linkerhoek, wat een vraag !

EDOUARD AIDANS

De familie Aidans is voor de kerstdagen naar de stad getrokken. Daar zijn ze begonnen een onderdak te zoeken. Edouard gaat dus aan het hoofd van het groepje naar de receptie van een hotel.
— Zeker, meneer, antwoordt de receptionist. We hebben kamers voor 600 frank op de eerste verdieping, op de tweede voor 500 frank en op de derde voor 400 frank, meneer.
— Is dat alles ?
— Jawel, ik vind eigenlijk, dat uw hotel niet hoog genoeg is !

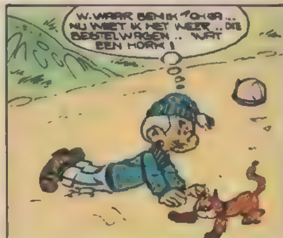

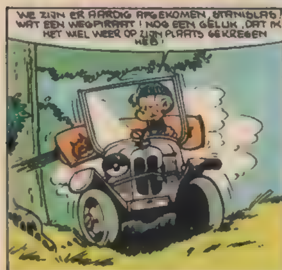

TANTE ZENOBIE

Tante Zenobie besluit op een rustig plekje in het bos te kamperen, maar enkele duistere figuren zijn het daar niet mee eens...

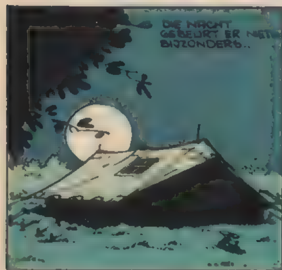

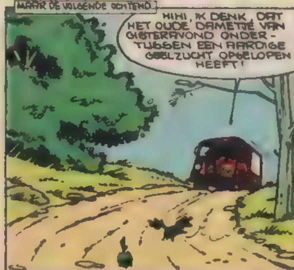

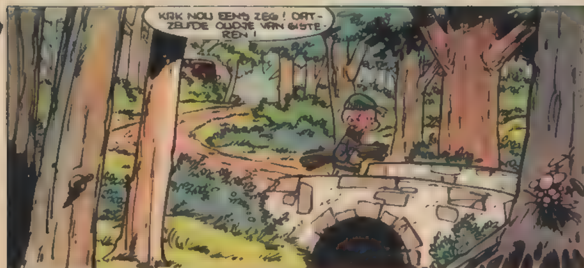

SLA OM

TANTE ZENOB

KIJK NOU EENS ZEG ! DATZELFDE OUDJE VAN GISTEREN !

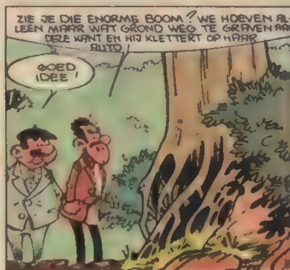

CARAMBA ! ZE MANKEERT HELE MAAL NIETS EN ZE HEEFT DAAR HAAR TENTJE OPGEZET !

WE MOETEN HAAR OGENBLIKKELIJK UIT DE WEG RUIMEN !

DAT IS GEMAKKELIJKER GEZEGD DAN GEDAAN !
IK HEB GELOOF IK EEN IDEE.. LAAT DE BESTELWAGEN WAT VERDER DE WEG AFZAKKEN...

JA VOORUIT MAAR ! TOT VLAK BIJ HAAR EIGEN AUTO

LAAT HEM HIER MAAR STAAN !

ZIE JE DIE ENORME BOOM ? WE HOEVEN ALLEEN MAAR WAT GROND WEG TE GRAVEN AAN DEZE KANT EN HIJ KLETTERT OP HAAR AUTO
GOED IDEE !

PRECIES ! WE MOETEN HAAR ERVAN AFHOUDEN NOG VERDER VOOR TE RIJDEN ! DIT IS WERKELIJK EEN UITSTEKEND IDEE !

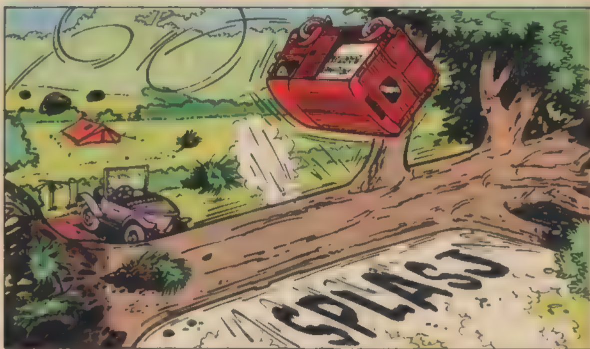

INDERDAAD UITSTEKEND !
ZOEK DEK KING !

IE

door MARECHAL en MITTEI

WAPENS voor MACAO

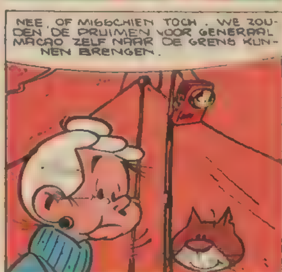

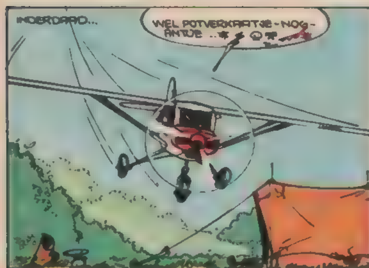

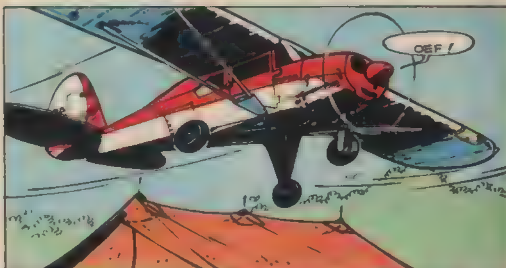
SLA OM

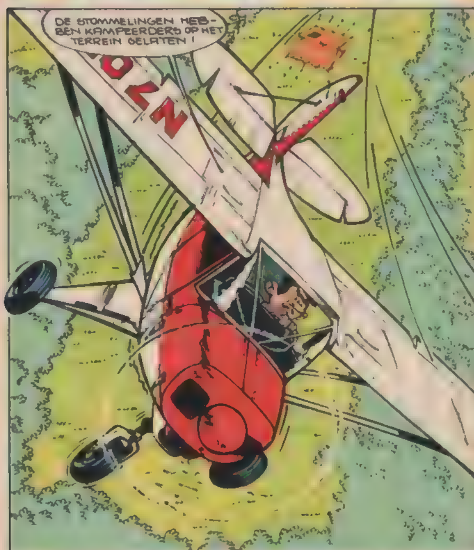

TANTE ZENOBIE

(VERVOLG)

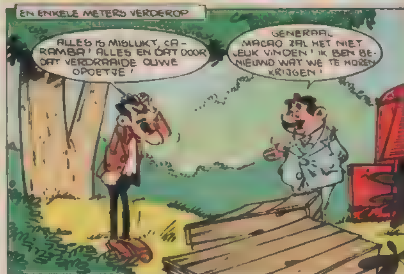

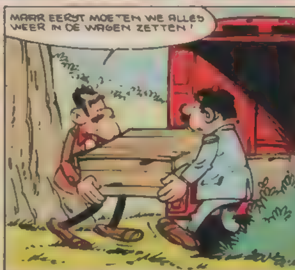

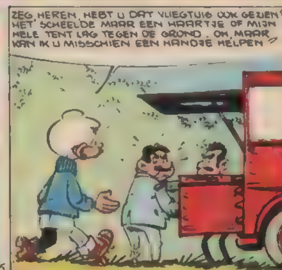

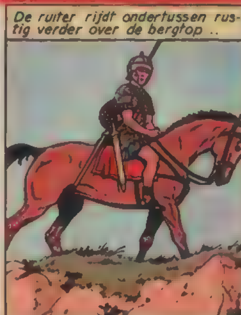
wordt vervolgd

ALEX en DE LAATSTE

van haar zoon en Alex

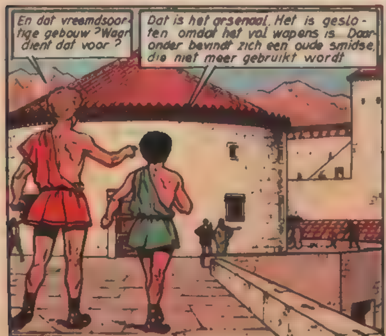

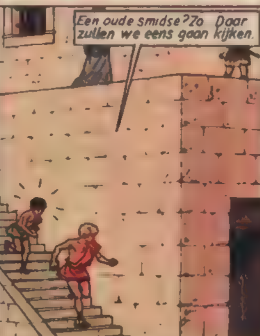

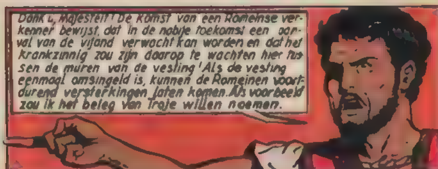
SPARTAAN door JACQUES MARTIN

plotseling iets vreemds aan de einder...

wordt vervolgd

VERDOM

Lewie, een onbelangrijk ambtenaartje, wordt ontslagen. Als dan ook nog de inspecteur

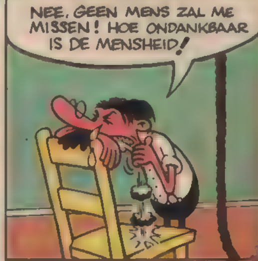

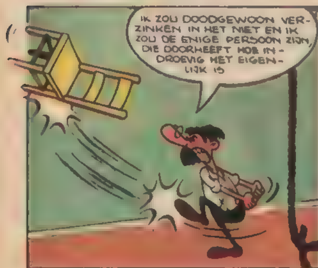

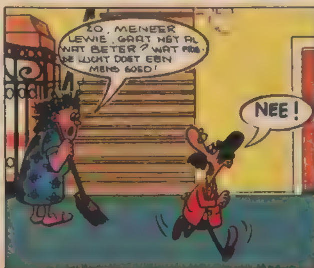

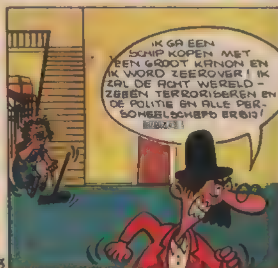

DE PIRAAT

door PLOEG en GREG

van belastingen bij hem op bezoek komt, verliest hij helemaal zijn geduld.

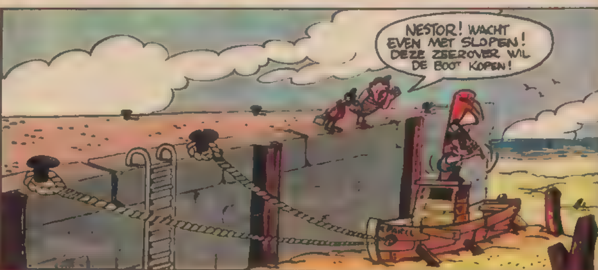

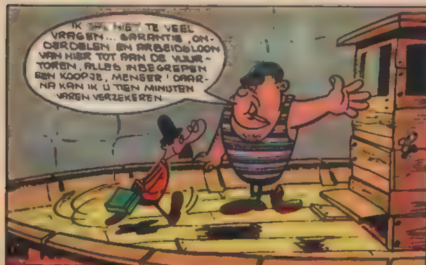

wordt vervolgd

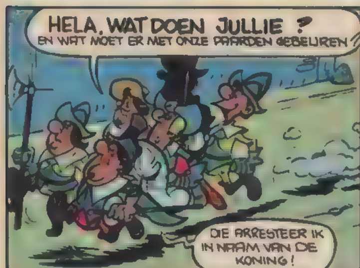
MAZEL TEKENT

Floribert en de

Onze vrienden volgen het spoor van de spionnen, maar ze komen helaas

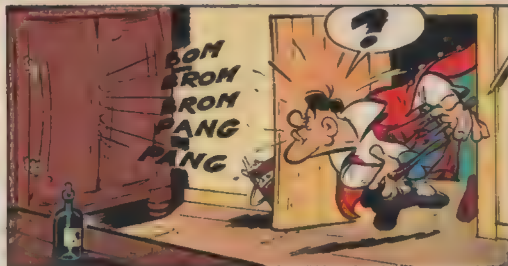

Spitsboeven!

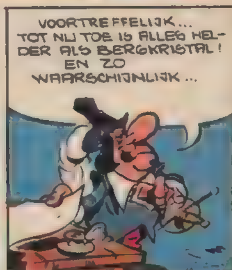

in aanraking met een nogal kortaangebonden graaf van Pimpelpaars.

wordt vervolgd

RAADSEL IN DE KERSTNACHT

EEN hoge, prachtig versierde kerstboom stond vlakbij de open haard, waarin het vuur gezellig knetterde. Opeens verbrak de droge, krakende stem van effektenmakelaar Floris Balder de stilte in het ruime vertrek.

— Zo, beste erfgenamen, we zullen dan maar overgaan tot het verdelen van de geschenken...

Ze waren met zijn drieën, de erfgenamen van Floris: twee broers en een neef van Balder. Frans Balder, de oudste van de twee broers, was zeventig jaar en zo mager als een hout. De jongste van de twee, Max Balder, was daarentegen klein en dik met glimmend rode wangetjes en kleine glinsterende oogjes. Neef Alfred, Braems geheten, was 45 jaar. Op zijn bovenlip hield hij een eigenwijs snorretje in stand, waardoor hij meende een bepaalde waardigheid verworven te hebben.

Ze waren alle drie uitgesproken en overdreven gierig. Ongeduldig wachtten ze dan ook op het ogenblik, waarop de oude Floris het leven vaarwel zou zeggen, om daarna zo snel mogelijk de erfenis te verdelen. Zo te zien dus een uiterst sympathiek drietal.

Commissaris Baardemakers, al dertig jaar lang bevriend met de effectenmakelaar, was uitgenodigd om het gezellige avondje mee te maken, evenals zijn jeugdige vriend Rik Ringers.

De commissaris had Rik nog van tevoren gezegd:

— Floris is een oude vriend van me, maar hij heeft een onaangename eigenschap. Hij vindt het heerlijk om zijn toekomstige erfgenamen voor de gek te houden en niet altijd even fijnzinnig. En terwijl hij ze op de rooster legt, amuseert hij zich kostelijk. Eerst begint hij met krankzinnige cadeaus te geven en daarna komt het gesprek vanzelf op de erfenis... Elk jaar is het weer hetzelfde. Een vrolijke avond zal het dus niet worden...

Op dat moment haalde Floris een in veelkleurig papier gewikkeld pakje te voorschijn. Hij reikte het aan Frans over met de woorden:

— Dat is voor jou, Frans. Een opvouwbare meter, waarmee je de stapels geld op kunt meten.

Frans glimlachte scheef, maar de oude man richtte zich nu tot Max.

— Alsjeblieft, jij met je lange tanden... Hier heb jij een reusachtige tandenborstel, ha ha ha!

De dikke man bleef met zijn mond vol tanden zitten. Floris sprak ondertussen tot neef Alfred.

— Jongen, tot nu toe heb je altijd een monocle gedragen, die je om de andere dag van het ene naar het andere oog liet verhuizen... Hier heb jij een nuttig cadeau: een echte bril!

— Die oom Floris, toch! Altijd even grappig, mompelde Alfred met een schijnheilig lachje om zijn lippen.

Voor de commissaris was er een prachtige meerschuimen pijp en Rik kreeg een speciale balpen met wel tien verschillende kleuren, voorwerpen, waar de erfgenamen jaloerse blikken op wierpen.

— Ziezo, dan zullen we maar aan tafel gaan, zei de tachtigjarige opgewekt, bijzonder tevreden over zijn verrassingen. Op het menu stonden oesters, ganzelever, kalkoen en champagne. Tussen het fruit en de kaas stond Floris met een glimlach op om zijn jaarlijkse toespraak te houden.

— Over enkele ogenblikken, begint hij plechtig, is 1966 ten einde. Dan stappen we 1967 binnen. Beste erfgenamen, ik vrees, dat jullie me nog een jaar langer in jullie midden zullen hebben. Max kauwde stoïcijns verder. Frans kuchte, wat zowel afkeuring als goedkeuring kon betekenen. Alfred trok een spijtig gezicht en zei zoetsappig:

— Ach, oompje, toch, hoe kunt u zoiets zeggen...

— Ik begrijp heel goed, dat jullie ongeduldig worden, ging de oude man verder, geef me nog even de tijd, dan zal ik jullie meedelen welke maatregelen ik in mijn testament genomen hebt. Tijdens de oorlog, toen mijn leven in gevaar verkeerde, heb ik mijn gehele vermogen vermaakt aan neef Alfred en een van mijn broers. De andere krijgt niets. Nu mogen jullie raden wie dat is! Wel, op jullie gezondheid!

Rik kon het niet nalaten te grinniken, toen hij de verbaasde en verontruste gezichten van de beide broers zag en de vernietigende blikken, die ze elkaar toewierpen.

— Floris, zo is het wel genoeg, kwam de commissaris tussenbeide. Laten we nu liever over iets anders praten...

— Ja, goed, goed...

Floris boog zijn hoofd als een scholier, die een standje krijgt.

Na de maaltijd verhuisden de genodigden naar de biblioteek, waar al gauw een heerlijke geur van rasechte havana's zich verspreidde. Er werd over koetjes en kalfjes gepraat en opeens klak... alle lichten gingen uit.

— Zeker een stop doorgeslagen, klonk de stem van Floris in het donker. Ik zal wel even gaan kijken...

— Wees maar voorzichtig, merkte Rik op.

— Jongeman, ik heb katteogen!

Het was zo donker in het vertrek, dat niemand ook maar iets kon onderscheiden. Tien minuten gingen voorbij, twintig minuten en nog steeds was er geen licht... en Floris Balder kwam ook niet terug.

Tastend schoof Rik naar de deur en liep de gang in...

In de eetkamer, spookachtig verlicht door de vlammen in de open haard, stootte Rik opeens met zijn voet tegen iets weeks. Snel bukte hij zich.

— Oh, meneer Floris... Hij is aan het hoofd gewond...

De commissaris kwam nu ook binnen, gevolgd door Alfred Braems, die maar steeds mompelde « Maar dat is verschrikkelijk ». Achter hem kwam de dikke Max binnen waggelen.

De gewonde werd zo snel mogelijk naar het ziekenhuis vervoerd, waar de dokter een schedelbreuk constateerde.

Op de plek, waar Floris ineengezakt was, had Rik een briefje gevonden, dat bestemd was voor commissaris Baardemakers. Er stond een vreemdsoortige boodschap op.

— Sigismund, als je dit vindt, betekent het, dat er iets met me gebeurd is. Ik geef je het recht mijn testament te openen. Het is verborgen op een plek, die ik alleen ken. Kijk achter de derde steen van rechts in de open haard. Deze kan weggedraaid worden en daarachter zul je het testament vinden.

De commissaris volgde een aanwijzingen op en achter de bewegende steen vond hij inderdaad een opgevouwen stuk papier. In het opvallende handschrift van Floris stond daarop met balpen het volgende geschreven:

— Ik, ondergetekende Floris Balder, zowel naar lichaam en geest gezond, vermaak al mijn bezittingen gelijkelijk aan de erfgenamen, die mij het minst antipathiek zijn. Hiermee bedoel ik mijn broer Frans Balder en mijn neef Alfred Braems.

Opgemaakt te Brussel, 20 april 1942.

Floris Balder.

De commissaris stelde de familieleden op de hoogte van het bericht.

De reacties waren zeer verschillend.

— Oh, hoe durft hij me te onterven, ik, die zo van hem hield... pardon, van hem houdt... zuchtte de dikke Max, zijn ogen spijtig naar het plafond gericht...

Frans grinnikte:

— Mijn broer weet tenminste wat ik waard ben...

Alfred vroeg echter bezorgd:

— Hoe maakt hij het eigenlijk, commissaris? Is er al nieuws over zijn toestand?

— Ach, Rik, wil jij even naar het ziekenhuis bellen...

Terwijl Rik opbelde stonden de drie familieleden dicht om hem heen.

— Oh, juist ja, dokter... Dat begrijp ik... Wat? Meent u dat?... Jazeker, tot ziens, dokter!

Vervolg blz. 62

een
onderzoek
van
Rik RINGERS
door
A.P. DUCHATEAU
en
TIBET

Dieren verdwijnen in de KE

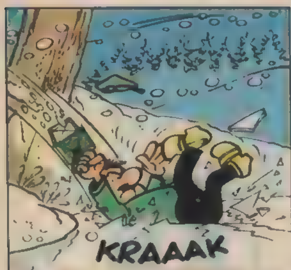

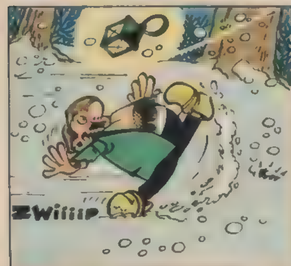

RSTNACHT... * * * * * * * * * * * * * door MITTEI

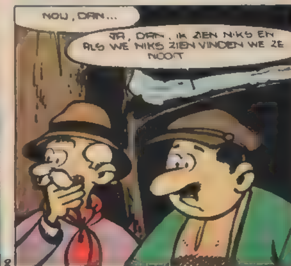

Dieren verdwijnen in de KERSTNACHT...

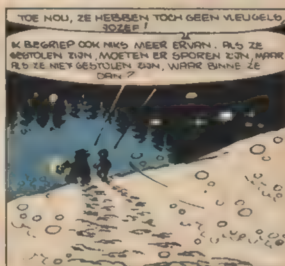

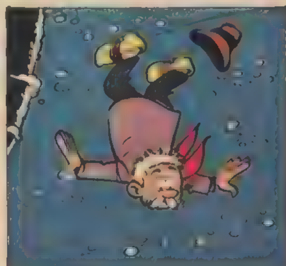

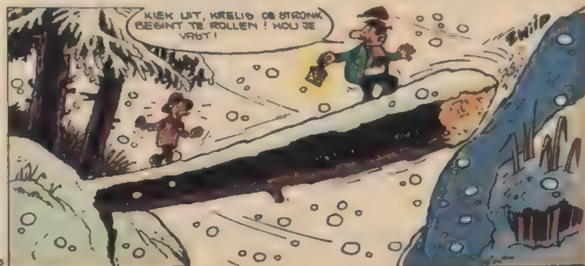

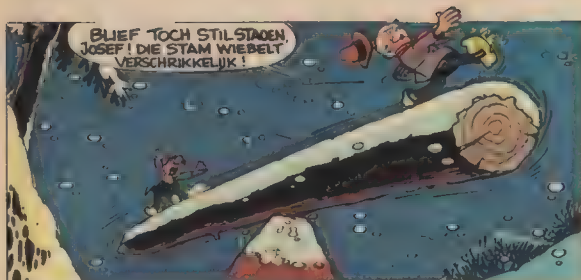

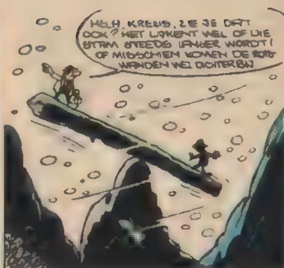

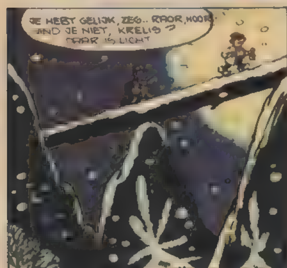

KOM, KRELIS.. WE ZULLEN ZE MAOR NIET STOREN.

JE HEBT GELIEK, JOZEF... DAAR GE-

DINGEN

EINDE

DAN COOPER

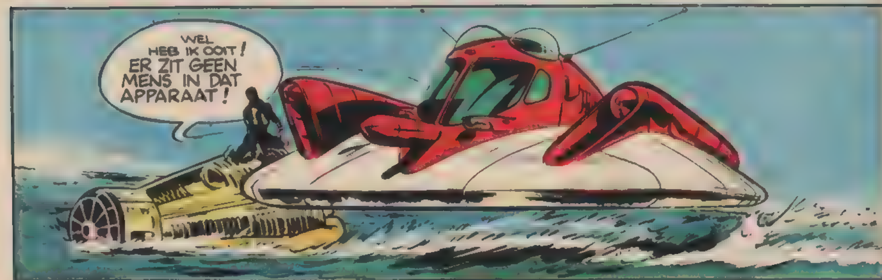
De proef-ruimtecabine is in het water gevallen. Dolfijnen schijnen de cabine naar een

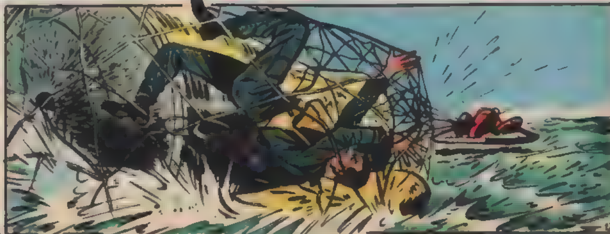

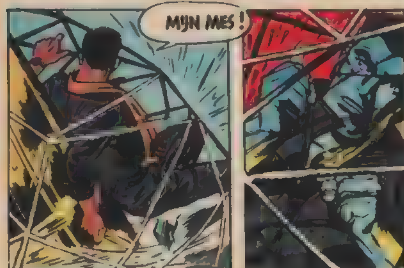

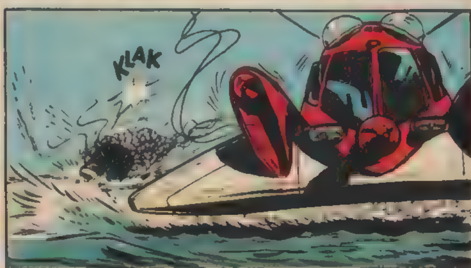
PANIEK OP KAAP KENNEDY

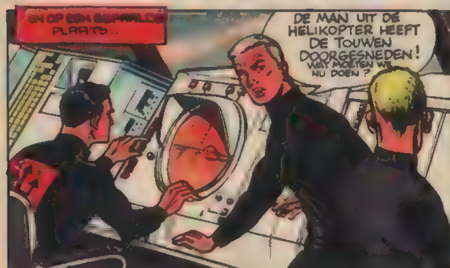
door Albert Weinberg

bepaald punt te duwen. Dan duikt ook in het water en grijpt in.

wordt vervolgd

RAADSEL IN DE KERSTNACHT

Vervolg van blz. 54

Rik belde af en keerde zich met een ernstige uitdrukking op zijn zicht om. De drie mannen stonden met bleke gezichten voor hem.
— Nou en . . . kraste Max. Slecht of goed nieuws?
— Het oordeel is aan u, antwoordde Rik. Floris Balder verkeert niet meer in levensgevaar...
— Zo, des te beter, zuchtten de drie mannen zonder veel overtuiging.
— Maar er is iets anders, ging Rik verder. De dokter heeft me zojuist verteld, dat het ongeval van Floris geen ongeluk was, maar niets meer of minder dan een moordaanslag . . . Iemand heeft hem een klap met een houtblok op zijn hoofd gegeven en de schuldige moet zich hier in deze kamer bevinden . . .
— En wie dan wel? vroeg commissaris Baardemakers, terwijl hij de drie mannen onderzoekend aankeek.
— We zullen alles nog eens nagaan, begon Rik. Ik heb zo'n vermoeden, dat het testament hier vals is. De schuldige heeft de schuilplaats in de schoorsteen ontdekt en wetende, dat hij door dit testament onterfd zou worden, heeft hij het vervangen door een ander, waarbij hij het handschrift van Floris zo goed mogelijk nagemaakt heeft . . .
Baardemakers knikte, maar wilde toch graag weten hoe Rik er achter gekomen was, dat het testament niet echt was.
— Nou, dat is eenvoudig . . .
— En de schuldige?
— Daar kunnen we met een aftreksommetje wel achter komen . .

EN LEZER . . .

1. **Wie van de drie erfgenamen heeft getracht de oud heer Balder van het leven te beroven?**
2. **En hoe weet Rik, dat het testament vals is?**

Dit weekblad mag niet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend!

Het weekblad "KUIFJE" Lombard Uitgeverij
P.-H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7- Prk. 1909.16.

Uitgev.-Directeur: Raymond LEBLANC, ...d. Gérardlaan, 8, Brussel 16
Redaktie: GREG - H. LIESSE - F. DOP
Hollandruk: N.V. PERIODICA

KUIFJE - NEDERLAND
Postbus 2186 Utrecht — Postgiro 37. 43. 17
Tel. Redactie: 030-18441 — Administratie: : 03478-2123.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk: DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre Paris 2e
Zwitserland: INTERPRESS S.A. 10, rue Beauséjour 1.000, Lausanne
Canada: LA PATRIE, 7, Ouest rue Saint Jacques, Montréal, Québec

ABONNEMENTSTARIEVEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	130.- F	f 7.-	140.- F
6 maanden	250.- F	f 14.-	280.- F
1 jaar	490.- F	f 28.-	560.- F

✱ Advertenties voor Belgie: PUBLIART Brussel. Tel. 22.56.00
Advertenties voor Nederland: KUIFJE-NEDERLAND. Postbus 2186, Utrecht. Tel. 03478-2122 of 030-18441.

OPLOSSING

Wie heeft geprobeerd de heer Balders te doden? Alfred Breem in géén geval, want de oude Floris had hem in géén geval onterfd. Hij had er dus geen belang bij een vals testament op te stellen. Frans blijft dus over als schuldige. En hoe heeft Rik ontdekt, dat het testament vals is? Volgens het briefje heeft Floris zijn testament in 1942 geschreven. Hij zou daarbij echter een balpen gebruikt hebben, wat onmogelijk is, want de balpen is pas na de Tweede Wereldoorlog in Europa ingevoerd!

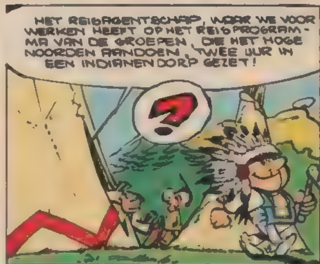

SPAGHETTI

Heel toevallig komen onze vrienden in een Indianenkamp, dat voor toeristen bestemd schijnt Hun kaartje verdienen ze aan de martelpaal.

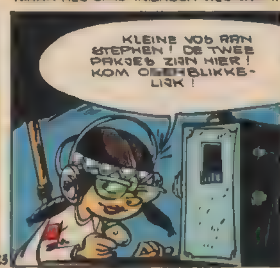

MAAR ALS ONZE VRIENDEN WEG ZIJN ..

SLA OM

SPAGHETTI

EN DRIE UUR LATER...

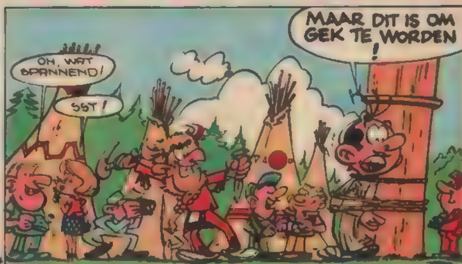

de schat in de pyramide

door Dino Attanasio
sc. R. FRANCEL

SLA OM

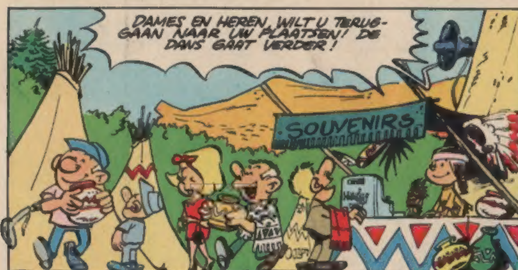
SPAGHETTI

(VERVOLG)

wordt vervolgd

De laatste hit van Claude François?

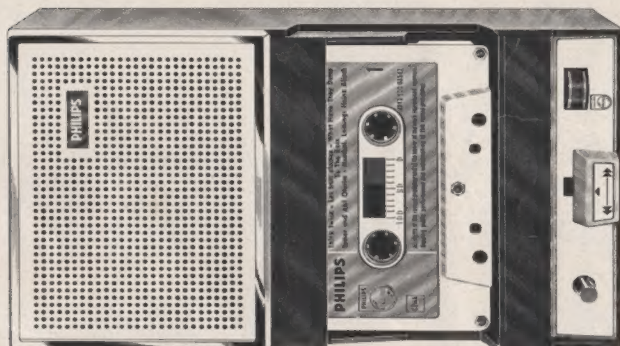
Je volgende reportage?

...hoor je op een musicassette!

... neem je op met een cassette!

. . . je beleeft dubbel plezier aan je Philips cassette-recorder!

1 In een **musicassette** zit een vooropgenomen magnetische band. Bediening? Gemakkelijker kan het niet: leg een musicassette in de cassette-recorder, klik, druk op de knop, klak, long-playing muziek! Al je favoriete vedetten staan op musicassettes...onverslijtbaar, krasvrij!

2 In een **cassette** zit een onbespeelde band. Met hetzelfde gemak (klik-klak) kun je op zo'n cassette opnemen wat je wilt; reportages, lessen, alles!

De Philips cassette-recorder. Om altijd mee te nemen: hij speelt op batterijen, maar hij is ook aan te passen aan het stroomnet! De krachtige, mooie weergave verbaast zelfs de specialisten!

Zin in een demonstratie?
Loop dan vlug even bij een Philips verdeler binnen. Hij laat je graag alles proberen. En proberen kost niets!

Long-playing musicassette	**295 F**
Blanco cassette voor opnamen (60 min.)	**135 F**
(90 min.)	**185 F**
Philips cassette-recorder	**4.250 F**
Aanpasser voor stroomnet	**650 F**

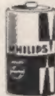
Publicem 6C39/204

PHILIPS

steeds betrouwbaar!

Koop Philips batterijen

JAAR VOORUITGANG - PHILIPS - 75 JAAR VOORUITGANG - PHILIPS - 75 JAAR VOORUITGANG - PHILIPS

